

प्रगटीम संदिधा

गुन्हेगारीचा कर्दनकाळ

॥ ज्यर भरत जी ॥

संपादक : लक्ष्मणराव पाटोळे

वर्ष : १२ अंक : ३६ सोमवार दि. ९ सप्टेंबर २०२४ ते रविवार दि. १५ सप्टेंबर २०२४ पाने : ८ किंमत : ५/- रुपये

www.crimesandhya.com महाराष्ट्रातील १४ जिल्हांत वितरीत होणारे सान्ताहीक crimesandhyavasai@gmail.com

ठाणे ■ पालघर ■ मुंबई ■ जळगाव ■ नाशिक ■ धुळे ■ डिड ■ परभणी ■ पुणे ■ औरंगाबाद ■ लातूर ■ उर्मानाबाद ■ सोलापूर ■ नांदेड

॥ माता वारोळाहेंगी प्रश्न ॥

कर्जधाजारी विनायकमुळे संसाराचे वाटोळे झाले पती-सासूने गळा दाखून कायमचे कर्जमुक्त केले

बेळगावी/क्राईम रिपोर्टर

कुठल्याही माणसाने आपल्या पापात कुटुंबाला भागीदार करण्याचा प्रयत्न करू नये. कारण ज्याने करायचे त्याचे भरायचे असा साधा आणि सरळ नियम आहे. पण काही लोक युरु करतात आणि हे आपल्या कुटुंबासाठी केले असे सांगतात, पण अशावेळी कुठुंब सरळ हात वर करते आणि त्याच्या पापात आमचा काहीही संबंध नाही असे सांगून मोकळे होते. कारण दुसऱ्याच्या पापात आपल्या का सहभागी अशी लोकांनी साधी सरळ मानसिकता असते. त्यामुळे रक्ताच्या नात्यातील माणसाने जरी खाका गुहाहा केला तरी त्याच्या त्या गुह्या पासून कुटुंबातले लोक यवत्तल सेके करून घेतात. पण काही लोक मोरे युरु नेतृत्वात आणि त्यातून सुटका करून घेण्यासाठी कुठुंबाला धमकवा मदत मापातात. कुठुंबाने मदत करण्यास नकार दिल्यास कुठुंबाला धमकवा देतात. त्यामुळे मग तरत्या बचावासाठी कुठुंबाली होतो. काकांचे पाऊल उचलावे लागते. बेळगावामधील पिंगवाडी येथे विनायक नामदेव जाधव (वय ४८) हे आपल्या तपेली मुलासह राहयला आहेत. गेल्या चीव वस्त्रपूर्ण शिंदोडी येथील रेणुका मंगनवार हिच्याशी त्याच्यासाठी बैंकेतूर कर्ज घेण्याचे ठरविते. एका बैंकेने त्यांना घर तारण देऊन तीन लाख रुपयांचे कर्ज दिले. कर्ज घेतल्यानंतर काही दिवसातच त्याचा संसार सुखा समाधानाचा चालला होता. विनायक हे आपल्या चरित्रासाठी लहान मोठा व्यवसाय करीत असत. त्यातून त्यांना दोन अपत्ये ही मोठी व्यवसायी नाना मिळत होता. मुरुवातीला त्याचा व्यवसाय मोठ्या जोमात चालू होता. त्याची उलाढाल ही मोठी होती. त्याच्या व्यवसायात त्याची पत्नी रेणुका ही त्यांना साथ देत असल्याने व्यवसाय भरभाराटीत आला. आता मुले ही मोठी होत असल्याने आपला व्यवसाय वाढवा घेतलेले कर्ज फेडणे ...पान २ वर

बेळगावी मधील पिंगवाडी येथे विनायक जाधव यांना वाट छोटे. पण व्यवसाय वाढीसाठी त्याच्याकडे पुरेसे भांडवल नव्हते. त्यांनी त्याच्यासाठी बैंकेतूर कर्ज घेण्याचे ठरविते. एका बैंकेने त्यांना घर तारण देऊन तीन लाख रुपयांचे कर्ज दिले. कर्ज घेतल्यानंतर काही दिवसातच त्याचा संसार त्याच्या त्याच्या त्याच्या त्याच्या व्यवसाय ठप्प झाली. कातांतरामे बैंकेने कर्ज वसुलीसाठी त्याच्याकडे तगादा लावला. बैंकेचे मोठा व्यवसाय करीत असत. त्यातून त्यांना व्यापारी नाना मिळत होता. मुरुवातीला त्याचा व्यवसाय मोठ्या जोमात चालू होता. त्याची उलाढाल ही मोठी होती. त्याच्या व्यवसायात त्याची पत्नी रेणुका ही त्यांना साथ देत असल्याने व्यवसाय भरभाराटीत आला. आता मुले ही मोठी होत असल्याने आपला व्यवसाय वाढवा घेतलेले कर्ज फेडणे ...पान २ वर

बाप काढल्याने बाचाबाची झाली गुंड टोळीने एकाची हत्या केली

नंदुरवार/क्राईम रिपोर्टर

आजकाल मुंबई पुण्याप्रामाणे नंदुरवार सारख्या शहरामध्येही गुन्हेगारी टोळ्या झाल्या आहेत आणि या टोळ्यामध्ये वर्षसाची लढाई सूर झाल्यामुळे एकमेकांना ठसन देणे एकमेकांच्या विरोधात सुपाच्या घेणे, त्यातून दहशत पसरणे, असे प्रकार सुरु झालेत. याच वादातून सांवंत पवार याची प्रतिसर्पी टोळीने हत्या केली. या प्रकरणी पोलिसांनी आरोपीना अटक केली आहे.

तरुणांमध्ये गुन्हेगारीचे आकर्षण प्रचंड गोरंगरीबांना त्रास देतात. नंतर मात्र या टोळ्या प्रमाणात वाढले आहे. हातात शेंगे घेऊन एकमेकाला भिडात आणि टोळीयुद्धाचा भडका उड्टात. मुंबई व दिल्लीमारणाच्या महानगरांमध्येच मोह तरुणाना होतो, पण गुन्हेगारीने आमुच्याची कशी फफट होते हे काही त्यांना महिन नसते. त्याच्या असून त्यांच्यात एकमेकाचे खून पाण्याचे सत्र सुरु झाल्याचे चिव आहे. नंदुराबासारख्या जिल्हातही टोळीयुद्धातून एकाच घेतात. टोळीकी करून दहशत मावूपहातात. आपल्याला लोक याचारतात याचा माज आलेल्या तरुणांसम्मेर मृत्यु उमा रसातो, तेंव्हा मात्र ते जीव कणाऱ्या टोळीला जेरबंद कण्यासाठी पोलीस वाचवण्यासाठी पळ काढतात ही वस्त्रस्थिती असल्यामुळे कोंतोताही गुंड कधीच एकटा फिरत नाही, कारण त्याचा जीवाची भिती असरे. त्याचा शाळाकाटील उस्तु आदलेला गोरंगरीबांना त्रास देत असलेल्या नंदीच्या काठी असलेल्या ...पान २ वर

प्रेमीकाच्या चारिश्चाया त्याला संशय आला पिडलेल्या प्रियकरानेच प्रेसीचा खून केला

जळगाव/क्राईम रिपोर्टर

आरोपी किरण

जुगाराचे व्यसन बर्बादीचे कारण ठरले समीर कुमारने नातेवाईकाला ठार मारले

नालासोपारा/क्राईम रिपोर्टर

दारू आणि जुगार ही अशी व्यसने आहेत की एकदा का त्याचा नाद माणसाला लागला कि आपल्या या व्यसनांसाठी त्याला सतत पैशांशी गरज भासू लागते. मग त्याची त्याचासाठी तो व्यवसाय व्यवसायी नाना मिळत होता. त्याच्या व्यवसायात त्याची पत्नी रेणुका ही त्यांना साथ देत असल्याने व्यवसाय भरभाराटीत आला. आता मुले ही मोठी होत असल्याने आपला व्यवसाय वाढवा घेतलेले कर्ज फेडणे ...पान २ वर

नालासोपाराची तो व्यवसायी नाना मिळत होता. बांधकाम ठेकेदार प्रमोदकुमार बिंद यांचा नातेवाईकाला असलेला समीर कुमाराला जुगाराचा नाद होता. त्याचासाठी त्याने आपली दुचाकी गहण ठेविली होती, ती सोडवण्यासाठी त्याने चक्र प्रमोदकुमार याचा खून केला आणि त्याच्या घरातील ४४ हजार रुपये घेऊन पळला. मात्र पोलिसांनी उत्तर प्रदेशातील त्याच्या गावी जाऊन त्याच्या मुसलया आवल्या. नातेवाईकालीन घरातील आहेत. बांधकाम ठेकेदार प्रमोदकुमार बिंद यांचा नातेवाईकालीन घरातील आहेत. बांधकाम ठेकेदार प्रमोदकुमार बिंद (५८) हे नालासोपारा पूर्वीचा घरतवाचीयेथील जोंगेद्र यादव चालीत रहात होते. त्यांचे प्रमोदकुमार याची गोरंगरी गेल्यांनो ते घरात एकटे ही हत्या केल्याचे उघड झाले आहे. बांधकाम ठेकेदार प्रमोदकुमार बिंद यांचा नातेवाईकालीन घरातील आहेत. दोघे ही एकत्र काढीत असल्याने दोघांची ही चांगली मैत्री होती. दोघांचे अनेकांत संबंध सुरु झाले. याची माहिती रमेशात समजाताच रमेशने रामकृष्णाचा खून करून त्याला कायमचे संपूर्ण टाकले. या प्रकरणी आरोपी स्थितीलांनी अटक केली आहे.

दुहेरी हत्याकांडाचा पोलिसांकळून पर्दाफाश झाला जागेच्या वातावरून दोघा इस्टेट एजंटांचा खून केला

नवी मुंबई/क्राईम रिपोर्टर

कौटुंबिक वाद भयंकर रिगेला पेटला दिराने वहिनी व पुतुणीचा जीव घेतला

कौटुंबिक वाद वरर जीव साधे किंवा घरधुयी वाट असले तरी ते रेलवेवर निटवले नाही तर त्यातून काहीही घूर शकते. कारण कुठुंबाली काही लोक शिगरकोपी असतात. त्यांना रागावर नियंत्रण ठेवता येत नाही. अशा लोकांच्या नानात सुदृढी भावाना असते आणि त्यातून तो एखाद्याचा जीव घ्यायाही मारे पुढे पाहत नाहीत. पालघर जिल्हातील सावरे गावात अंगठीचे घडलेल्या दुहेरी हत्याकांडाची आपली याची गोरंगरी आणि त्याची व्यवसायी नाना मिळत होती. कौटुंबिक वाद वरर जीव साधे किंवा घरधुयी वाट असले तरी ते रेलवेवर निटवले नाही तर त्यातून काहीही घूर शकते. कारण कुठुंबाली काही लोक शिगरकोपी असतात. त्यांना रागावर नियंत्रण ठेवता येत नाही. अशा लोकांच्या नानात सुदृढी भावाना असते आणि त्यातून तो एखाद्याचा जीव घ्यायाही मारे पुढे पाहत नाहीत. पालघर जिल्हातील सावरे गावात अंगठीचे घडलेल्या दुहेरी हत्याकांडाची आपली याची गोरंगरी आणि त्याची व्यवसायी नाना मिळत होती. कौटुंबिक वाद वरर जीव साधे किंवा घरधुयी वाट असले तरी ते रेलवेवर निटवले नाही तर त्यातून काहीही घूर शकते. कारण कुठुंबाली काही लोक शिगरकोपी असतात. त्यांना रागावर नियंत्रण ठेवता येत नाही. अशा लोकांच्या नानात सुदृढी भावाना असते आणि त्यातून तो एखाद्याचा जीव घ्यायाही मारे पुढे पाहत नाहीत. पालघर जिल्हातील सावरे गावात अंग

कजबाजारा विनायकमुळ ससाराच ..

याचा मळ काहा बसत नव्हता. डाक्यावर कजाचा रक्कम वाढतच चालली होती. त्यातच विनायक यांना दारू पिण्याचे व्यसन लागले. ते रात्र आणि दिवस दारू पिऊन दारूच्या नशेत तर राहू लागले. दोन तीन लोकांच्याकडून परत त्यांनी उसनवारी केलेली होती. त्याचे ही ते देणे लागत होते. बँके कडून घेतलेले कर्ज खाजगी देणी यातून त्याची सुटका होणार नव्हती. त्यामुळे ते वैतागलेले होते. यातूनच त्याचे घरात पत्नी रेणुका बरोबर सारखी भांडणे होत होती. ते तिला तिच्या माहेरकडून पैसे आपुन दे आणि माझे कर्ज भागव असे सांगत होते. तिने ही सुरुवातीला शिंदोळी येथून आपली आई शोभा मंगनावर हिच्याकडून काही रक्कम आणली. त्यातून त्याचे काही कर्ज भागले नाही. उलट खाजगी देणे कन्यांनी त्याचे व्याजच त्या रक्कमेपोठी वसुल केले. कर्ज आहे तसेच राहिले. त्यासाठी विनायक यांना देणेकन्यांनी

बाप काढल्याने बाचाबाची झाली.

सुटका हाणिसाठी म्हणून विनायक ह आपले घर साडून बाहर कुठले तरी निघून गेले. तीन वर्षापूर्वी निघून गेलेल्या विनायक याचा पत्ता काही लागत नव्हता. ते घरात नसले तरी खाजगी सावकार आणि हातउसणे दिलेले लोक काही गप्प राहत नव्हते. ते आता त्याची पत्ती रेणुका यांना त्रास देऊन तुम्ही आमची रक्कम भागवा असे सांगून त्यांना ही त्रास देत होते. ती बिचारी बाई माणुस किंती लोकांना त्रास सहन करणार किंती लोकांना तोंड देणार तिला ही त्रास वाढलेला होता. त्यामुळे ती वैतागून बन्याच वेळेला काही दिवसासाठी आपल्या माहेरी आईकडे जात होती. मुले ही शिक्षणासाठी दुसरीकडे असल्याने त्यांना काही त्रास नव्हता. इकडे तीन वर्षापूर्वी पळून गेलेला विनायक हा आपल्या बायकोला फोन करून मला यातून सोडव नाही तर मी जीव देतो असे म्हणत होता. पण कर्जाची रक्कमच इतकी मोठी होती की, ती त्याचे कर्ज फेडू शकत नव्हती. त्यामुळे तिने ही त्याला वैतागून सांगितले की, तुम्ही आता बाहेर गेला आहात तेथेच तुमचे काही तरी बरे वाईट होऊ दया इकडे येवून मला त्रास देऊ नका असे सांगितले. पण विनायक याने याचा वेगळाच अर्थ काढला. तो पत्ती रेणुकावर चारित्र्याचा संशय घेऊ लागला. तो तिच्या चारित्र्यावर संशय घेत असताना तो तिला म्हणून लागला की, तुझे बाहेर ज्याच्याबरोबर शारीरिक संबंध आहेत ना त्याच्याकडून तु रक्कम घे आणि माझे कर्ज भागव इतका तो हतबल झाला होता. अलिकडे पती सारखा आपल्या चारित्र्यावर संशय घेत असल्याने ती ही त्याच्यावर जाम चिडली होती. एक तर त्याने कर्जबाजारी होऊन आपल्याला व आपल्या मुलांना देशोर्धीला लावले आहे आणि परत आपल्याचा चिखळात ढकलत आहे. तो सारखा तिच्या मोबाईलवर फोन लावून तु जर माझे कर्ज भागविले नाहीस तर मी तुला जिवंत ठेवणार नाही अशी धमकी ही तिला देऊ लागला. आता ती त्याचे काहीच ऐकत नव्हती. उलट ती त्याला म्हणत होती तु तिकडेच खपललास तर बरे होईल. ती आपल्याला बाहेर काढून दुसऱ्याबरोबर मजा मारते म्हणून तो तिच्यावर नको नको ते आरोप करू लागला. त्यातच त्याने परत एकदा १९ जुलै २०२४ रोजी तिच्या मोबाईलवर मेसेज केला की, तु जर माझे कर्ज भागविणार नसशील तर मी तुला जिवंत ठेवणार नाही. तिने ही गोष्ट आपली आई शोभा मंगनावर हिला सांगितली. ती बिचारी ही घाबरली. आपल्या जावायाकडून आपल्या लेकिला आता धोका आहे हे तिने ओळखले. आता यातून सुटका होणेसाठी त्या मायलेकीने विचार केला की, विनायकलाच जर मारून टाकले तर कर्ज वाल्याचा तगादा ही लागणार नाही उलट घेतलेले कर्ज ही लोक आणि बँक आपल्याला माफ करेत ही सुपीक आयडीया त्या माय लेकीच्या डोक्यात आली. त्या दृष्टीने त्यांनी विचार करायला सुरुवात केली. त्याला कसे मारायचे याचा त्या विचार करू लागल्या. गेल्या तीन वर्षापासून बाहेर गेलेला विनायक हा गेल्या अठवडयात पिरनवाडी येथे आला. तो परत आल्याचे बघून देणेकच्यांनी त्याच्याकडे तगादा लावला. परत तो तेथून कोणाला न सांगताच बेपत्ता झाला. दोन चार दिवसांनी म्हणजे परत गुरुवार दि. २९ ऑगस्ट रोजी रात्री तो आपल्या घराकडे दारूच्या फुल नशेत आला. त्याला नीट उभे ही राहता येत नव्हते. त्यातच रेणुकाची आई म्हणजे विनायकची सासु शोभा ही त्याच्याच घरी होती. दारूच्या नशेत असलेला विनायक हा पत्ती रेणुका हिला शिव्या देत तु कोणाची रांड आहेस ते मला माहिती आहे. असे म्हणून तुझ्यामुळे मी कर्ज बाजारी झालो आणि मला परांदा होण्याची वेळ आली. त्याच्या बोलण्याने रेणुका त्याच्यावर चिडली अगोदरच त्या मायलेकीनी दुसरा विचार केला होता. विनायकला मारले तर कर्ज तरी माफ होईल हे त्या दोर्घीच्या डोक्यात बसले होते. दारूच्या नशेत असणाऱ्या विनायकला मारून टाकण्याची हिच वेळ आहे हे दोर्घीनी ताडले. दारूच्या नशेत बडबदून विनायक हा तसाच झोपला. रात्री १.३०च्या दरम्यान रेणुका आणि तिची आई शोभा या दोर्घीजणी झोपलेल्या विनायक जवळ आले. रेणुकाच्या हातात नायलॉनची दोरी होती. तिने ती दोरी विनायकच्या गळ्यात जोरात आवळली. तसा विनायक हा जीव वाचविण्यासाठी धडपडू लागला. म्हणून शोभाने त्याच्या तोंडावर उशी दाबून धरली. त्यामुळे त्याचा शवासो शवास कोंडला गेला. त्याची जगण्याची धडपड थांबली. एवढ्यावरच त्या दोरी थांबल्या नाहीत तर त्यांनी त्याच्या पोटावर जोर जोरात लाथा ही मारल्या. त्यातच विनायक याचा मृत्यू झाला. त्याचा मृत्यू झाल्याचे लक्षात आल्यावर त्या दोर्घीनी त्याचा मृतदेह घराच्या दरवाज्यात आणून दरवाजा बंद करून जणू काही झालेच नाही अशा अविर्भात त्या दोरी झोपायला गेल्या. दुसऱ्या दिवशी सकाळी दरवाजा उघडून रेणुका आणि तिची आई शोभा यांनी बोंब ठोकली की, रात्री कधी दारू नशेत नवरा येवून बाहेर झोपला. त्याला दारू जास्त झाल्याने त्यातच त्याचा थंडीने मृत्यू झाला. त्या दोर्घीच्या रुदण्याने शेजारचे लोक ही त्याच्या घराकडे आले. त्यांना ही त्या दोरी खरेच सांगत आहे असे वाटले. कारण विनायक हा जास्त दारू पित होता. त्यातच घटनेच्या रात्री जास्त पाऊस असल्याने पावसात भिजून थंडीत त्याचा मृत्यू झाला असावा. त्यातच पत्ती रेणुका हिने मयत पती विनायक याच्या मोबाईलमधील सीमकार्ड ही मोडून पुरावा नष्ट केला. त्यातच लोकांनी त्याचा मृतदेह सरकारी दवाखान्यात नेला. तेथील पोस्ट मार्टिम रिपोर्टमध्ये मयताचा गळा आवळून शवास कोंडला गेल्याने मृत्यू असा उल्लेख होता. तसेच त्या पोस्ट मार्टिम रिपोर्टमध्ये मयत विनायकला मारहाण झाल्याचे नमुद होते. नेमकी ही गोष्ट डॉक्टरांना खटकल्याने त्यांनी याची माहिती बेळगावी ग्रामीण पोलीस स्टेशनला दिली. तर या उलट रेणुका हिने आपल्या नव्याचा मृत्यू संशयास्पद झाल्याची तक्रार नोंदविली. त्यामुळे सरकारी दवाखान्यात पोलिसांनी येवून मृतदेह पाहिल्यावर त्याचा ही संशय बळावला. त्यांनी संशयावरून मयत विनायक याची पत्ती रेणुका आणि

बातम्य

सोमवार दि. ९ सप्टेंबर २०२४ ते रविवार दि. १५ सप्टेंबर २०२४

କର୍ମଚାରୀ ସଂଦେଶ

ताब, उपविभागीय पोलीस अधिकारी दत्ता पवार, स्थानिक गुन्हा अन्वेषण विभागाचे निरीक्षक किरणकुमार खेडकर, शहादा पोलीस स्टेशनचे पोलीस निरीक्षक शिवाजीराव बुधवंतआदीजण तात्काळ म्हसावद पोलीस स्टेशनला डेरेदाखल झाले. म्हसावद पोलीस स्टेशनचे सहाय्यक पोलीस निरीक्षक राजन मोरे व उपनिरीक्षक जिंतेंद्र पाटील यांनी आपल्या फौजफाट्यासह परिस्थिती नियंत्रणात ठेवली होती, परंतु सावंत पवार याच्या नातेवाईकांची आक्रमकता व आदिवासी बांधवातील तीव्र असंतोष लक्षात घेता जिल्हा पोलीस अधीक्षक श्रावण दना यांच्या आदेशाने अपर पोलीस अधीक्षक निलेश तांबे, उपविभागीय पोलीस अधिकारी दत्ता पवार यांच्या मार्गदर्शनाखाली स्थानिक गुन्हा अन्वेषण विभागाचे पोलीस निरीक्षक किरणकुमार खेडकर, शहादा पोलीस स्टेशनचे पोलीस निरीक्षक शिवाजीराव बुधवंत यांच्यासह उपस्थित पोलिसांच्या फौजेने फत्तेपूर-अमोदा आणि घटनास्थळ गाठले. मयत सांगता शिंदे हिच्या मृतदहासह घटनास्थळाचा पंचनामा करण्यात आला. तिचा मृतदेह उत्तरीय तपासणीकामी रुणालयात रवाना करण्यात आला. मयत संगिताचा भाऊ धनराज बडार याने डिलेल्या फिर्यादीनुसार जामनेर पोलिस स्टेशनला फरार संशयीत किरण संजय कोळी याच्याविरोधात खूनाचा गुन्हा दाखल केला. दरम्यानच्या कालावधीत फरार किरण कोळी याच्या शोधार्थ पोलिसांचे पथक पो.नि. किरण शिंदे यांच्या मार्गदर्शनाखाली रवाना झाले. गु.र.न. ३२३/२४ बीएनएस १०३ नुसार हा खूनाचा गुन्हा दाखल करण्यात आला. नव्याने लागू झालेल्या भारतीय न्याय संहितेनुसार जळगाव जिल्ह्यात हा पहिलाच गुन्हा नोंद करण्यात आला. फरार किरण कोळी यास तळेगाव परिसरातून शिताफिने अटक करण्यात आली. या गुन्ह्याचा पुढील तपास कर्तव्यदक्ष पो.नि.किरण शिंदे यांच्या मार्गदर्शनाखाली सुरु आहे.

जुगाराचे व्यसन बर्बादीचे कारण...

आला होता. गळा चिरून त्यांची हत्या करण्यात आली होती. नाप्रकरणी पेल्हार पोलीस ठाण्यात हत्येचा गुन्हा दाखल करण्यात नाला होता. मात्र बिंद यांची हत्या कुणी आणि का केली त्याचा नसलाच दुवा सापडत नव्हता. मयत बिंद याचे कुणाशी वैमनस्य व्हते. त्यांच्या मोबाईलच्या तपशिलातही काही संशयास्पद आढळून नाले नाही. त्यामुळे पोलिसांपुढे मोठे आव्हान निर्माण झाले होते. या करणी पोलीस उपायुक्त अविनाश अंबुरे (गुन्हे) यांच्या आर्गदर्शनाखाली गुन्हे शाखा ३ चे वरिष्ठ पोलीस निरीक्षक प्रमोट बडाखांचे पथक तपास करत होते. पोलिसांनी वेगवेगळ्या पद्धतीने तपास करून उत्तर प्रदेशाच्या वाराणसी जिल्ह्यातील कछवा चौरहा येथून नमीरकुमार उर्फ समशेर बच्चालाल बिंद (२३) याला अटक केली. जुगारासाठी पैसे नसल्याने केली हत्या समशेर बिंद हा मयत प्रमोद कुमार बिंद याचा दुरचा नातेवाईक होता. त्याला जुगाराचे व्यसन होते. यासाठी त्याने मोटारसायकलही गहाण ठेवली होती. ती प्रोटोडविण्यासाठी त्याला पैसे हवे होते. त्यामुळे तो नालासोपारा येथे गहणारे त्याचे नातेवाईक प्रमोदकुमार बिंद यांच्या घरी आला. २३ मार्गस्टंच्या रात्री दोघांनी एकत्र जेवण करून झोपले.

मध्यरात्री समशर झापेतून उठला आण त्याने स्वयपाकघरातल माकून प्रमोद कुमार बिंद यांच्यावर वार करून हत्या केली. यावेळी आरात असलेले ४४ हजार रुपये घेऊन तो पळून गेला. चोरलेले पैसे खील नंतर तो जुगारात हरला होता. गुहे शाखा ३ चे वरिष्ठ पोलीस निरीक्षक प्रमोद बडाख, सहाय्यक पोलीस निरीक्षक सोपान पाटील, पोलीस उपनिरीक्षक उमेश भागवत, ज्ञानेश्वर आव्हाड, अशोप पाटील, नोज चब्हाण, सचिन घेरे, मुकेश तटकरे, सागर बावरकर, अश्वीन पाटील आदींच्या पथकाने या अशक्यप्राय वाटणार्या गुन्ह्याची उकल रुन आरोपीला अटक केली.

म्हणेही हत्याकांहाचा पोकिसांकेच फर्मावा

व त्याचा मृतदेह कर्नाळी येथील अभयारण्यात टाकून दिला होता. नमिरच्या हत्येत आपले नाव येऊ नये व आपला सहभाग आढळून उकून नये तेसेच पोलिसांना गुंगारा देण्यासाठी हत्येत सहभागी झालेला युस्रा इस्टेट एजंट सुमित जैन याने स्वतःच्या पायावर खोपेली येथे गोळी मारून घेतली होती. मात्र स्वतःला जखमी करण्याच्या नादात गुमित जैन याच्या शरिरातून मोठ्या प्रमाणात रक्तस्राव झाला. या रम्यान हत्येच्या सुपारीचे कबूल केलेले ५० लाख रुपये कधी देणार वादात मरेकज्यांनी सुमित जैनच्या पायावर आणि शरिरावर चाकूने गार केले. यामध्ये सुमित जैन याचा देखील मृत्यु झाला. दरम्यान,

नेंही रिअल इस्टेट एजंटच्या मिर्सिंगची तक्रार २२ अॅगस्ट रोजी रुळ पोलिस ठाण्यात दाखल झाल्यानंतर पोलिसांनी दोयांचा शोध सुरु कळाला. यादरम्यान पोलिसांना आरोपींची कार खोपोली येथे बेवारस व्यापक विचारणा करावीची आवश्यकता आढळून आली. सदर कारमध्ये पोलिसांना दोन बंदुकीच्या गोळ्यांचा आणि रक्ताचे डाग आढळून आल्यानंतर पोलिसांनी या घटनेचा अपास अधिक जोमाने सुरु केला. त्यानंतर सुमित जैन या इस्टेट एजंटचा मृतदेह खोपोली-पेण मार्गाबरील गागोदे गावाजवळ सापडला. रुंतु, अमिर खानजादा याचा थांगपत्ता लागत नसल्यामुळे पोलिसांनी उपर्युक्त व्यापक विचारणा करावीची आवश्यकता आवाहन करावीली.

मापली शोध माहिम आधक तीव्र करून या हत्येचा मास्टरमाईंड मसलेला आरोपी विठ्ठल नाकाडे (४३) याचा शोध घेऊन त्याला बाब्यात घेतले. त्यानंतर विठ्ठल नाकाडे याने सुमित जैन याच्यासह गंगनमत करून अमिर खानजादा याचा काटा काढण्यासाठी ५० लाख यांची सुपारी दिल्याची कबुली पोलिसांना दिली. सदर हत्येचे नेयोजन करण्यासाठी सुमित जैन व नाकाडे यांची ठाण्यातील हव्हियाना मालमध्ये २० ऑगस्ट रोजी मिटिंग देखील झाल्याचे याने सांगितले. त्यानंतर पोलिसांनी या दुहेरी हत्याकांडात सहभागी मसलेले आरोपी जयसिंग मुदलीयार (३८) बदलापूर, आनंद क्रझ (३९) नेरुळ, वीरेंद्र कदम (२४) कांजुरमार्ग, अंकुश सिताफे (३५) लहासनगर यांना ताब्यात घेतल्याचे अप्पर पोलीस आयुक्त दिपक काकोरे यांनी सांगितले.

मृत सुमित जैन व आरोपी विठ्ठल नाकाडे यांनी पाली येथील एका
साडेतीन एकर जमीनीचा सौदा केला होता. सदर जमीनीचा मूळ
मालक कोवीडमध्ये मृत झाला असल्याने एका बनावट व्यक्तीला
जमीनीचा मालक म्हणून उभा करून व जमीनीचे खोटे कागदपत्रे बनवून
सदर जमीन साडेतीन कोटीला एका व्यक्तीला त्यांनी विकली होती.
या बनावट व्यवहाराची माहिती अमिर खानजादा याला समजल्यानंतर
याने पण या व्यवहारात आपल्याला हिस्सा पाहिजे अशी मागणी जैन
नाकाडे यांच्याकडे केली होती. या व्यवहारात जमीन खरेदीदाराने
१० लाख व ९० लाखाचे दोन चेक सुमित जैन यांच्याकडे दिले होते.
यापैकी ६० लाखांचा चेक वाटल्यानंतर त्या रक्कमेची वाटणी करण्यात
मात्री. मात्र, जमीन खरेदीदाराला या व्यवहारात संशय आल्याने त्याने
१० लाखांच्या चेकचे पेमेंट थांबविले. सदर माहिती अमिर खानजादा
गाने दिल्याचा संशय आल्याने सुमित जैन व विठ्ठल नाकाडे यांनी
अमिर खानजादाचा काटा काढण्याचे ठरवून त्याला एका जागेच्या
व्यवहाराच्या निमित्ताने २१ ऑगस्ट रोजी घेऊन गेले. प्रथमदर्शनी हे
त्याकांड जमीनीच्या व्यवहारातील आर्थिक देवाणघेवाणीवरुन झाले
मसल्याचे दिसत असले तरी या हत्याकांडाचा पुढील तपास सुरु
मसून फरार आरोपीचा शोध घेण्यात येत असल्याची माहिती पोलिस
पायुक्त पंकज डहाणे यांनी दिली.

કાઈમ

Reporter

ક્રાઇમ સંધ્યા સમાહિક આતા લવકરચ
પદ્ધિમ મહારાષ્ટ્રાતીલ સત્તારા, સાંગળી, કાલ્હાપુર,
પ્રત્યેક સાંચારાની વાચકાંસાઠી લવકરચ આપલ્યા
શહરાતીલ પેપર સ્ટોન કર ઉપલબ્ધ હોડેલ.

9 8 9 0 7 1 8 8 7 3

साप्ताहिक क्राईम संध्या ऑनलाईनही वाचता येर्ल....
www.crimesandhya.com

वाडा तालुक्यातील नेहरोलीतील तिहेरी हत्येचा लागला छडा

पैशांसाठी भाडेकरूनेच केली हत्या; झार प्रदेशातून अटक

वाडा/प्रतिनिधी

पालघर जिल्ह्यातील वाडा तालुक्यातील नेहरोली येथे बंद घरात तिथांचे मृतदेह आढळून आले होते. या तिथावर गऱ्ठने वार करून हत्या केल्याचे तपासात निष्पत्त झाले. अधिकृत सुत्रांनी दिलेल्या माहितीनुसार, तालुक्यातील नेहरोली येथील बोंद्रे आठी या ठिकाणी गाहणारे मुकुंद बेचलदास गाठोड (७०) हे नेहरोली येथे २५ वर्षांपासून गहत आहेत. त्यांचे दोन मुलगे मुकुंद येथे गहत आहेत. त्यांचे दोन मुलगे मुकुंद येथे गहत आहेत. आठ दिवसांपासून वडिल आई आणि बहिणी संपर्क न झाल्याने न्यांचा मुलगा मुहास खा शुक्रवार (दि. ३०) दुपारी नेहरोली येथे आला. घराता कुलूप बघून शेजारी चौकशी केली असता काही माहिती मिळाली नाही. शेवटी घराचे कुलूप तोडून घरात गेला असता त्याला दुर्घाची वास आला. थोडा पुढे गेल्याने बाथरूमच्या दरवाज्यात

वडिलांचा मृतदेह आढळला. त्यांनंतर त्यांनी सरळ वाडा पोलीस स्टेशनला जाऊन या संदर्भात माहिती दिली. पोलिसांनी घटनास्थळी भेट देताच घरात पत्राच्या पेटीमध्ये आई आणि मुलीचा मृतदेही आढळता. ही घटना होऊन बोंद्रे दिवस झाल्याने प्रेताला दुर्घाची सुटी होती. मुकुंद बेचलदास गाठोड हे नेहरोली येथे २५ वर्षांपासून स्थायिक जाले होते. त्यांनी स्वतः जागा घेऊन एक इग्राट बांधली होती. इमारतीचा भाडेकरून सह स्वतः तेही एका ब्लॉकमध्ये राहायचे पत्ती आणि मुलगी यांच्या समवेत ते राहत होते. परंतु, भाडेकरूनेच या घरात पैशांचे घबाड असेल या उद्देशेचे या हत्या केल्याचे तपासात उघडकीस आले असून आरोपीला उत्तर प्रदेशातून अटक केली आहे. या घरात देणार असल्याचे पोलीसी निरीक्षक दत्तावेंगी किंवा यांनी संगितले.

या घरात पैशांचे घबाड मिळेल या उद्देशेने संवरप्रथम मुलगी संगिता हिच्या डोक्यावर रोंडेने वार करून तिला गंभीर जखानी केले. त्यांनंतर कांचन हिच्या डोक्यात रोंडेने वार करून दोधीराही ठार करून त्याना बंद पेटीत ठेवून त्यांची विलहेवाट लावली. त्यांनंतर मुकुंद हे बाहेर गेले असल्याने तेही घरी पोचलेले. आरोपी द्वारा धरून घरातव बसला होता. त्यांनंतर मुकुंद यांच्यावर पण रोंडेने वार करून त्यालाही ठार करून तेथून पोबारा केला. या गुन्ह्याच्या तपासासाठी वाडा पोलिसांची पाच पथके रवाना झाली होती. अखेर उत्तर प्रदेशातून आरोपीला ताव्यात घेतले असून गुरुवारी (ता.५ सप्टेंबर) सायंकाळी पालघर येथील पोलीस अधीक्षक पत्रकार परिषद घेऊन या गुन्ह्याची माहिती देणार असल्याचे पोलीसी निरीक्षक दत्तावेंगी किंवा यांनी संगितले.

शालेय व्यवस्थापन समितीचे नवे अध्यक्ष हुक्मत शेख यांचा सत्कार; तर मु.अ.धुप्पे यांना देण्यात आला निरोप!

देवेंद्र/प्रतिनिधी

वाढवणा बु. येथील जिल्हा परिषद केंद्रीय प्राथमिक शाळेत नुकीतीच शालेय व्यवस्थापन समिती अध्यक्ष पदी वाराहर हुक्मत शेख यांचा निवड झाल्यावूळे केंद्रीय प्राथमिक शाळेत दि. ३० ऑगस्ट शुक्रवार रोजी केंद्रातर्गत येणाऱ्या सर्व गावातील शाळेतील शिक्षकांची क्षिक्षण परिषद केंद्रीय शाळेत आयोजित करण्यात आली होती. यावेटी किंवा, डांगोवाडी, केसगरावाडी, वाढवणा खुर्ख, वाढवणा बु.कन्या प्रशाळा, मुलांची प्रशाळा, अडोलावाडी, उमरा मन्ना आदि गावाच्या शाळेतील मु.अ. शिक्षक उपस्थित होते. क्षिक्षण परिषदेचा औचित्य साधुनुकीतीच केंद्रीय प्राथमिक शाळेत नुकीतीच केंद्रीय प्राथमिक शाळेत निवड झाल्यावूळे केंद्रीय प्राथमिक शाळेत दि. ३० ऑगस्ट शुक्रवार रोजी केंद्रातर्गत येणाऱ्या सर्व गावातील शाळेतील शिक्षकांची क्षिक्षण परिषद केंद्रीय शाळेत आयोजित करण्यात आली. यावेटी किंवा, डांगोवाडी, केसगरावाडी, वाढवणा खुर्ख, वाढवणा बु.कन्या प्रशाळा, मुलांची प्रशाळा, अडोलावाडी, उमरा मन्ना आदि गावाच्या शाळेतील मु.अ. शिक्षक उपस्थित होते. क्षिक्षण परिषदेचा औचित्य साधुनुकीतीच केंद्रीय प्राथमिक शाळेत नुकीतीच केंद्रीय प्राथमिक शाळेत निवड झालेले अध्यक्ष वाराहर रोजी केंद्रातर्गत येणाऱ्या सर्व गावातील शाळेतील शिक्षकांची क्षिक्षण परिषद केंद्रीय शाळेत आयोजित करण्यात आला.

यावेटी उपाध्यक्ष रसीद घावडे यांचा सत्कार शिक्षक

वाकळे यांच्या हस्ते करण्यात आला. तसेच मु.अ.धुप्पे यांची बदली झाली. त्यामुळे त्यांचा देवेंद्र मु.अ.जाकीर तांबोरी यांच्या हस्ते सत्कार करण्यात आला. शिक्षिका कोरे यांचा सत्कार करण्यात आला. तसेच मुख्याध्यापक अडोलावाडी नकुरे यांचा सत्कार करण्यात आला.

शिक्षण परिषदेचे व अध्यक्ष मुख्याध्यापक

जाकीर तांबोरी होते तर प्रमुख पाहणी म्हून्हून केंद्र प्रमुख ए.व्ही. खेळगें, मु.अ.धुप्पे यांचे देवेंद्र शिक्षक वाकळे, भास्कर जाधव, भालके, दुर्वाणी, घोडके, बिरादार तरवडे, महिला शिक्षिका, कोरे, रेणारो, केसगिरे आदि शिक्षक मुख्याध्यापक उपस्थित होते प्रासातिक व आभार प्रदर्शन शिक्षक रामचंद्र देमुंजू यांनी मानले कर्याक्रम संपल्यावर हस्ते केंद्रीय प्राथमिक शाळेत करण्यात आला.

यावेटी उपाध्यक्ष रसीद घावडे यांचा सत्कार शिक्षक

वाकळे यांच्या हस्ते करण्यात आला. तसेच मु.अ.धुप्पे यांची बदली झाली. त्यामुळे त्यांचा देवेंद्र मु.अ.जाकीर तांबोरी यांच्या हस्ते सत्कार करण्यात आला. शिक्षिका कोरे यांचा सत्कार करण्यात आला. तसेच मुख्याध्यापक अडोलावाडी नकुरे यांचा सत्कार करण्यात आला.

शिक्षण परिषदेचे व अध्यक्ष मुख्याध्यापक

जाकीर तांबोरी होते तर प्रमुख पाहणी म्हून्हून केंद्र प्रमुख ए.व्ही. खेळगें, मु.अ.धुप्पे यांचे देवेंद्र शिक्षक वाकळे, भास्कर जाधव, भालके, दुर्वाणी, घोडके, बिरादार तरवडे, महिला शिक्षिका, कोरे, रेणारो, केसगिरे आदि शिक्षक मुख्याध्यापक उपस्थित होते प्रासातिक व आभार प्रदर्शन शिक्षक रामचंद्र देमुंजू यांनी मानले कर्याक्रम संपल्यावर हस्ते केंद्रीय प्राथमिक शाळेत करण्यात आला.

यावेटी उपाध्यक्ष रसीद घावडे यांचा सत्कार शिक्षक

वाकळे यांच्या हस्ते करण्यात आला. तसेच मु.अ.धुप्पे यांची बदली झाली. त्यामुळे त्यांचा देवेंद्र मु.अ.जाकीर तांबोरी होते तर प्रमुख पाहणी म्हून्हून केंद्र प्रमुख ए.व्ही. खेळगें, मु.अ.धुप्पे यांचे देवेंद्र शिक्षक वाकळे, भास्कर जाधव, भालके, दुर्वाणी, घोडके, बिरादार तरवडे, महिला शिक्षिका, कोरे, रेणारो, केसगिरे आदि शिक्षक मुख्याध्यापक उपस्थित होते प्रासातिक व आभार प्रदर्शन शिक्षक रामचंद्र देमुंजू यांनी मानले कर्याक्रम संपल्यावर हस्ते केंद्रीय प्राथमिक शाळेत करण्यात आला.

यावेटी उपाध्यक्ष रसीद घावडे यांचा सत्कार शिक्षक

वाकळे यांच्या हस्ते करण्यात आला. तसेच मु.अ.धुप्पे यांची बदली झाली. त्यामुळे त्यांचा देवेंद्र मु.अ.जाकीर तांबोरी होते तर प्रमुख पाहणी म्हून्हून केंद्र प्रमुख ए.व्ही. खेळगें, मु.अ.धुप्पे यांचे देवेंद्र शिक्षक वाकळे, भास्कर जाधव, भालके, दुर्वाणी, घोडके, बिरादार तरवडे, महिला शिक्षिका, कोरे, रेणारो, केसगिरे आदि शिक्षक मुख्याध्यापक उपस्थित होते प्रासातिक व आभार प्रदर्शन शिक्षक रामचंद्र देमुंजू यांनी मानले कर्याक्रम संपल्यावर हस्ते केंद्रीय प्राथमिक शाळेत करण्यात आला.

यावेटी उपाध्यक्ष रसीद घावडे यांचा सत्कार शिक्षक

वाकळे यांच्या हस्ते करण्यात आला. तसेच मु.अ.धुप्पे यांची बदली झाली. त्यामुळे त्यांचा देवेंद्र मु.अ.जाकीर तांबोरी होते तर प्रमुख पाहणी म्हून्हून केंद्र प्रमुख ए.व्ही. खेळगें, मु.अ.धुप्पे यांचे देवेंद्र शिक्षक वाकळे, भास्कर जाधव, भालके, दुर्वाणी, घोडके, बिरादार तरवडे, महिला शिक्षिका, कोरे, रेणारो, केसगिरे आदि शिक्षक मुख्याध्यापक उपस्थित होते प्रासातिक व आभार प्रदर्शन शिक्षक रामचंद्र देमुंजू यांनी मानले कर्याक्रम संपल्यावर हस्ते केंद्रीय प्राथमिक शाळेत करण्यात आला.

यावेटी उपाध्यक्ष रसीद घावडे यांचा सत्कार शिक्षक

वाकळे यांच्या हस्ते करण्यात आला. तसेच मु.अ.धुप्पे यांची बदली झाली. त्यामुळे त्यांचा देवेंद्र मु.अ.जाकीर तांबोरी होते तर प्रमुख पाहणी म्हून्हून केंद्र प्रमुख ए.व्ही. खेळगें, मु.अ.धुप्पे यांचे देवेंद्र शिक्षक वाकळे, भास्कर जाधव, भालके, दुर्वाणी, घोडके, बिरादार तरवडे, महिला शिक्षिका, कोरे, रेणारो, केसगिरे आदि शिक्षक मुख्याध्यापक उपस्थित होते प्रासातिक व आभार प्रदर्शन शिक्षक रामचंद्र देमुंजू यांनी मानले कर्याक्रम संपल्यावर हस्ते केंद्रीय प्राथमिक शाळेत करण्यात

दाची विधानसभा निवडणूक महाराष्ट्रासाठी खूपच महत्त्वाची ठरणार आहे. याचे कारण शिवसेना आणि राष्ट्रवादीमध्ये फूट पडल्यानंतर जे नवे गट तयार झाले आहेत त्यांची महाराष्ट्रात नेमकी काय स्थिती आहे याचा अंदाज आगामी विधानसभा निवडणुकीत मध्ये येणार आहे. तसा लोकसभेच्या निवडणुकीला थोडासा ड्रेलर बघायला मिळाला. परंतु त्यानंतर आपल्या पक्षांचे अस्तित्व राखण्यासाठी आणि मुख्य म्हणजे सत्तेमध्ये कायम टिकून राहण्यासाठी, महायुतीमधील अजित पवार गट, शिंदे गट आणि भाजपा यांनी प्रयत्नांची पराकाष्टा चालवली आहे. भाजपाकडून राष्ट्रवादी आणि शिवसेना फोडण्याचा जो प्रकार घडला तो महाराष्ट्रातील जनतेला आवडलेला नाही. लोकसभेच्या निवडणुकीतून जनतेने हेच दाखवून दिलेले आहे. म्हणूनच तसा प्रकार विधानसभेला सुद्धा घूऱ्याने म्हणून लाडकी बहीण सारख्याया योजना आणल्या. जेणकरून संपूर्ण महिला वर्गाचा महायुतीला पाठिंबा मिळावा. परंतु तसे होणार नाही. कारण महिलांनाही कळून चुकलेले आहे की महायुतीतले फुटीर कोणत्या थराला जाऊ शकतात. त्यामुळे जनहिताच्या नावाखाली अशा योजनांद्वारे लोकांना लालच दाखवून आपली सत्ता राखता येईल, हा महायुतीचा गैरसमज आहे. त्यामुळेच आपले जुनेतंत्र वापरायला त्यांनी सुरुवात केली आहे. आणि ते जुने तंत्र म्हणजेच फोडाफोडी! अर्थात फोडाफोडीचे हे राजकारण केवळ महायुतीच्या नेत्यांकडून सुरु आहे असे नाही. तर महाविकास आघाडीचे नेते महायुती पेक्षाही दोन पावले पुढे गेलेले आहेत. फोडाफोडीचा दांडगा अनुभव असलेले शरद पवार यांनी आत्तापर्यंत महायुतीतील काही बड्या नेत्यांना आपल्याकडे वळवलेले आहे. यामध्ये कोल्हापुरातील भाजपाचे नेते समर्जित सिंग घाडगे यांचा समावेश आहे. गेल्या काही दिवसांपासून राष्ट्रवादीतून फुटून गेलेले बरेचसे लोक शरद पवारांच्या उंबरठऱ्याची पायथळ झाडत आहेत. त्यामुळे शरद पवार यांच्या राष्ट्रवादीला एक प्रकारे विधानसभा निवडणुकीपूर्वी बळ मिळत आहे. तर भाजपाने सुद्धा राष्ट्रवादी

युती-आघाडी आतापासूनच खेचाखेची सुरु

आणि शिवसेनेच्या काही लोकावर जाळे टाकलेले आहे आणि आज ना उद्या तेही भाजपात जाऊ शकतात. विधानसभा मनिवडणुकीच्या तोंडावरच सुरु असलेली ही खेचाखेच महाराष्ट्राच्या राजकारणाला आणखी कलंकित करणारी आहे कारण जे दलबदलू असतात ते केवळ त्यांच्या पक्षाचाच नव्हेत तर मतदारांचाही विक्षेपसघात करीत असतात. त्यामुळे अशी लोकांना मतदार कितपत साथ देतील हे सांगता येत नाही शिवसेना आणि राष्ट्रवादीतून जे लोक फुटले होते त्यांना अवस्था खूप वाईट आहे. भाजपाने त्यांच्या युज अँड थ्रो यांना धोरणानुसार लोकसभा निवडणुकीसाठी फुटिरांचा वापर करून घेण्याचा प्रयत्न केला. पण त्यात अपयश आल्यामुवळे आता या फुटीरांचे त्यांना ओझे वाटू लागले आहे. इंदापूर्वी मतदार संघावर माजी मंत्री हर्षवर्धन पाटील यांचे निर्विवाद वर्चस्व होते आणि आजही आहे. परंतु वर्षवर्धन पाटील यांनी काँग्रेस सोडण्याची मोठी चूक केली आणि भाजपात प्रवेश केला. पण त्यांना काय मिळाले हा खरोखरच संशोधनाचा विषय आहे. आणि आता तर त्यांच्या अस्तित्वाचाच प्रश्न निर्माण झाला आहे. कारण महायुतीमध्ये ही जागा अजिंदादांच्या राष्ट्रवादीकडे जाण्याची शक्यता आहे. त्यामुवळे हर्षवर्धन कमालीच्या अस्वस्थ झालेले आहेत. लोकसभा निवडणुकीत त्यांनी महायुतीच्या बऱ्या नेत्यांबरोबर विधानसभेसाठी इंदापूरचा सौदा केला होता. त्यामुवळे कोणत्याही परिस्थितीत इंदापूर मतदार संघ आपल्याला मिळाल्या हवा असा हर्षवर्धन पाटलांचा आग्रह आहे. परंतु तसे होणे कठीण दिसते. त्यामुळे हर्षवर्धन पाटील ही शरण पवारांच्या संपर्कात आहेत. त्याचबरोबर लोकसभा निवडणुकीत शरद पवार यांनी पद्धत शिरपने माढा मतदार संघात फिलिंग लावून मोहिते पाटील गटाच्या दिग्गजाला फोडले. आणि त्याला निवडून ही आणले. भाजपासाठी ही

फार मोठा धक्का होता. तोच प्रकार सांगलीमध्ये घडला आहे. सांगलीमध्ये संजय पाटील सारख्या भाजपाच्या मातब्बर उमेदवाराला अपक्ष विशाल पाटील यांनी पराभूत केले. विशाल पाटील हे जरी अपक्ष असले तरी ते काँग्रेसमधीलच असल्यामुळे ते काँग्रेस सोबतच राहणार आहेत. आज विधानसभा निवडणुकीच्या तोंडावर शिवसेना राष्ट्रवादीतून फुटून गेलेले असे कितीतरी नेते शरद पवार आणि महाविकास आघाडीच्या संपर्कात आहेत. तर मविआतील काही नेते भाजपाच्या संपर्कात आहेत. विधानसभा निवडणुकीच्या काही दिवस अगोदर हे सर्व फुटीर उंदरांसारखे इकडून तिकडे पळू लागतील. पण यांच्यावर भरोसा ठेवणाऱ्या त्यांच्या मतदारसंघातील नागरिकांचा काय दोष आहे? असे फुटीर आणि दलबदलू सर्वसामान्य माणसांचे लोकप्रतिनिधी कसे काय बनू शकतात? हा सवाल मतदारांचा आहे. म्हणूनच यावेळी मतदार जागृत झालेले आहेत आणि काही झालं तरी या फुटीरांना अद्वल घडवायची असा निर्धार मतदाराने केलेला आहे. लोकसभा निवडणुकीत त्याची झलक बघायला मिळाली. ४५ प्लसचा दावा करणारे भाजपवाले वीस जागाही मिळू शकले नाहीत. या उलट महाविकास आघाडीने मोठी झेप घेतली. त्याच निकालाची पुनरावृत्ती विधानसभा निवडणुकीत होण्याची शक्यता आहे. आणि म्हणूनच लाडकी बहीण योजनेसारख्या अत्यंत खर्चिक आणि महाराष्ट्राला न परवडणाऱ्या योजना जबरदस्तीने राबवल्या जात आहेत. लाडकी बहीण योजनेसाठी दर महिन्याला सरकाराला ४५ हजार कोटींची तरतूद करावी लागते. पण महाराष्ट्रावर साडेसात लाख कोटींचा कर्जाच बोजा असताना हे शक्य नाही. त्यामुळे विधानसभा निवडणुकीपर्यंत लाडक्या बहीण योजनेचे पैसे आमच्या माता भगिनींना मिळतील. त्यांतर मात्र ही योजना पुढे सुरुच राहील की नाही याची गॅरंटी देता येत नाही.

यानी जाहीर सभेत केली. लोकाच्या पेशाची अशा प्रकारे उधळपट्टी करण्याचा कोणालाही अधिकार नाही. परंतु कुठल्याही राजकीय पक्षाने चांगली कामे केलेली नाहीत, लोकांचा विश्वास टिकवलेला नाही. स्वतःच्या फायद्यासाठी इकडून तिकडे उड्या मारण्याची त्यांना घाणेडी सवय आहे. या सगळ्या गोष्टीमुळे मतदारांचा राजकीय पक्षांवरचा विश्वास उडालेला आहे. आणि म्हणूनच आता ज्यान पक्षात तिकीट मिळण्याची शाक्षती नाही, असे लोक दुसऱ्या पक्षाची दारे ठोटावत आहेत. ही खरंतर त्यांच्या राजकीय जीवनाची शोकांतिका आहे. पण असे लोक कधीही विश्वासनीय ठरू शकत नाहीत. जे त्यांच्या स्वतःच्या पक्षाची गद्दारी करतात, ते भविष्यात ज्या पक्षात जातील त्यांच्याशी गद्दारी करणार नाहीत कशावरून? त्यामुळे विधानसभा निवडणुकीसाठी खेचाखेची सुरु झालेली आहे. त्यातून दलबदलूंचे काहीही भले होणार नाही. आज परिस्थिती अशी आहे की ज्या लोकांनी भाजपवर विश्वास टाकून शिवसेना राष्ट्रवादीतून भाजपा सोबत जाण्याचा निर्णय घेतला. त्या लोकांना विधानसभा निवडणूक तिकीट मिळेल की नाही याची काहीही गॅरंटी नाही. कारण भाजपाने २०० पेक्षा अधिक जागांवर दावा केला आहे. त्याचबरोबर महायुतीत असलेले पक्ष एकमेकांच्या मतदारसंघांवर आतापासूनच दावा करीत आहेत. त्यामुळे खेचाखेचीचे हे राजकारण आणखी वाढणार आहे. ज्याला महायुतीत तिकीट मिळण्याची शाक्षती वाटत नाही ते महाविकास आघाडीकडे जाणार आहेत. तर ज्यांना महाविकास आघाडीमध्ये तिकीट मिळण्याची आशा नाही ते महायुतीत जाणार आहेत. या अशा प्रकारच्या लोकांमुळे लोकशाहीचे वाटोळे झालेले आहे. त्यामुळे विधानसभा निवडणुकी मतदारांनी या फुटीरांना, या दलबदलूना धडा शिकवणे गरजेचे आहे. तरच या देशातील लोकशाही वाचू शकेल.

**राष्ट्रपतीच्या उपस्थितीत सिम्बोलिसिस आंतरराष्ट्रीय विद्यापीठाचा पदवीदान समारऱ्य संपन्न
देशातील सर्व समुदायाच्या गरजा जाणून त्यांच्यासाठी विविध
सॉफ्टवेअर, उत्पादने व धोरण बनवावीत -राष्ट्रपती द्वौपदी मुर्मू**

पुणे / प्रतिनिधि
८८

जगातील अनेक भागातून या संस्थेत उच्चशिक्षणासाठी विद्यार्थी येतात. भविष्यातील आव्हानानंना सामरे जाण्यासाठी देश-विदेशात आणि विविध क्षेत्रात प्रभावी योगदान देण्यासाठी एक सशक्त संपर्क जाळे (नेटवर्क) देखील बनवतात. भविष्यात विदेशातील विद्यार्थी आपल्या देशात गेल्यावरही या संस्थेशी नाते कायम ठेवतील तसेच आपल्या आधुनिक ज्ञान आणि कौशल्यांचा उपयोग मानवतेच्या कल्याणासाठी करतील, असा विश्वासही राष्ट्रपतींनी यावेळी व्यक्त केला. श्रीमती मुरू पुढे म्हणाल्या, विद्यार्थी आपल्या व्यक्तिमत्वाने आणि ज्ञानाने देश-विदेशातील मोठचा संस्था आणि इतर लोकांमध्ये सकारात्मक बदल घडवून आणु शकतात नवकल्पना आणि कृत्रिम बुद्धिमत्ता आणि मशीन लर्निंगद्वारे व्यवस्थापन, आरोग्यसेवा, विधी, सामाजिक विज्ञान आणि अन्य क्षेत्रात प्रभावी योगदान देऊ शकता. मेक इन इंडिया, स्टार्टअप इंडिया, स्किल इंडिया, डिजिटल इंडिया याद्वारे ध्येये साध्य करण्यासाठी मद्दत होईल. केवळ आपल्या उपजीविकेचा आणि कुटुंबाचा विचार न करता वसुधैव कुटुंबकम् या अर्थने संपूर्ण जगाचा विचार करावा, असा संदेश राष्ट्रपतींनी विद्यार्थ्यांना दिला. राष्ट्रपती पुढे म्हणाल्या, शिक्षण व्यवस्थेत संशोधनाला चालना देण्याची आवश्यकता आहे. अनेक वर्षांच्या संशोधनामुळे नवीन शोध आणि आव्हानानंना तोंड देण्यासाठी नवीन उपाय शोधले जात आहेत. संशोधक विद्यार्थी केवळ देशाच्याच नव्हे तर जगाच्या समस्यावर उपाय शोधू शकतात. नवीन राष्ट्रीय शैक्षणिक धोरणातही संशोधनावर भर देण्यात आल असून बहु- शाखीय अभ्यासक्रम आणि समग्र शिक्षणालाही चालना दिली जात आहे.

विद्यार्थ्याना आपल्या ज्ञानाचा उपयोग
रोजगार निर्मितीसाठी करावा- राज्यपात्र
देश विदेशातील विद्यार्थ्यांनी आपल्य
ज्ञानाचा उपयोग रोजगार निर्मितीसाठी कराव
गरिबी, वंचितता, युद्ध, अस्थिरता आणि
अन्य कारणांमुळे समाजाच्या परिधाबाहे
जगणाऱ्या लोकांचाही विचार करावा, अन
आवाहन श्री. राधाकृष्णन यांनी यावेळी केले
बदलत्या काळानुसार कृत्रिम बुद्धिमत्ता, मशी
लर्निंगसारखे क्षेत्र उदयास येत असून यामुळे
अनेक नोकर्या कालबाबू ठरतील. तथापि
कृत्रिम बुद्धीमत्तेमुळे नवीन रोजगारही निर्माण
होणार असून या क्षेत्राचे ज्ञान घेणाऱ्या
विद्यार्थ्याना निश्चितच नवीन संर्धींचा लाभ
होणार आहे.

सिम्बायोसिस जगभारातील विद्यार्थ्यांना
आणि विशेषत: अफगाणिस्तानसह अनेक
देशांतील मुर्लींसाठी ऑनलाईन पदव्युत्पन्न
अभ्यासक्रम राबविते, हे अत्यंत कौतुकास्पद
आहे. सिम्बायोसिसने जगातील विद्यार्थ्यांसाठे
उत्कृष्ट शैक्षणिक वर्ग चालवावेत असे सांगावा
ज्ञानाचा प्रकाश जगाच्या कानाकोपन्यास
पसरवला पाहिजे, असेही राज्यपाल यावेळ्या
म्हणाले. डॉ. मुजूमदार म्हणाले, देशात एक
हजारावर विद्यार्थी असून यापैकी
सिम्बायोसिस आंतरराष्ट्रीय अभिभाव विद्यार्थी
एक आहे. या विद्यार्थीठात शिक्षण, संशोधन
व्यवसाय, आदी बाबींसह विशेषत: मूल
शिक्षण देण्यावर भर देण्यात येतो. वसुंधैरु
कुटुंबकम' संकल्पनेवर काम करून जागतिक
पातळीवर ज्ञानदानाचे काम करण्यात येते.
आहे. भारताचे नाव विदेशात पोहचविण्यात
काम करीत आहे.

यावेळा कुलगुरु डा. रमण यान
विद्यापीठ वार्षिक अहवालाचे वाचन केले
विद्यापीठाच्या विविध परिसरात भारतातील
विविध गञ्जातील विद्यार्थ्यांसह जगभरातील
८५ देशातील विद्यार्थी शिकत असल्या
त्यांनी सांगितले. यावेळी राष्ट्रपती श्रीमती मुं
यांच्या हस्ते उत्कृष्ट परदेशी विद्यार्थ्यांची
पुरस्कार नायजेरीया देशाचा डिलाईट पीटर
या विद्यार्थ्याला देण्यात आला. तसेच १
विद्यार्थ्याना सुवर्णपदके प्रदान करण्या
आली. तसेच विद्यापीठात शिकणाऱ्या ३
देशाच्या विद्यार्थी प्रतिनिधींनी आपल्या देशाचा
राष्ट्रीय ध्वज राष्ट्रपती यांच्याकडे प्रदान करू
एकत्रित केले. डॉ. येरवडेकर यांनी स्वागतप
मनोगत व्यक्त केले. यावेळी विविध विद्या
शाखेचे अधिष्ठाता, प्राचार्य आदी यावेळ
उपस्थित होते.

पिढीत महिला आणि बालकांच्या संरक्षणार्थ नव्या कायद्यांचे पाठबळ!

महिला व बालकांच्या संरक्षणासाठी शासनाकडून विविध उपाययोजना राबविण्यात येत आहेत. अत्याचाराग्रस्त पीडित महिलांच्या संरक्षणासाठी गुन्हेगारावर कायद्याचा धाक' राहणे आवश्यक आहे. केंद्र शासनाने १ जुलै २०२४ पासून नवीन कायदे अंमलात आणले आहेत. या कायद्यांतील विविध कलमांन्वये महिलांवरील अत्याचाराच्या गुन्ह्यामध्ये कडक शिक्षेची तरतूद करण्यात आली आहे. यामुळे महिला व बालकांचे संरक्षण करण्यासाठी कायद्याचे पाठबळ मिळाणार आहे. केंद्र शासनाने भारतीय दंड संहिता १८६०, फौजदारी प्रक्रिया संहिता १९७३ आणि भारतीय पुरावा कायदा १९७२ या कायद्यांऐवजी भारतीय न्याय संहिता २०२३, भारतीय पुरावा कायदा २०२३ व भारतीय नागरी संरक्षण संहिता कायदा २०२३ अंमलात आणला आहे. या सर्व नवीन कायद्यांची १ जुलै २०२४ पासून अंमलबजावणी सुरु झाली आहे. भारतीय न्याय संहितेमध्ये कलम ६९ अन्वये महिलांवरील अत्याचाराबाबत आणखी एक नवीन कलम समाविष्ट केले आहे. एखाद्या व्यक्तीने लग्न, नोकरी किंवा बढतीचे खोटे आश्वासन देऊन एखाद्या महिलेशी लैंगिक संबंध ठेवल्याच्या गुन्ह्यांना नवीन कायद्यात स्थान मिळाले आहे. कामाच्या ठिकाणी पदोन्नतीच्या बदल्यात महिलांकडे लैंगिक सुखाची मागणी करण्यात येत असल्याच्या घटना उघडकीस आल्या आहेत. त्यामुळे या नवीन कलममुळे अशा पीडित महिलांना जलद न्याय मिळण्यास मदत होणार आहे. कामाच्या ठिकाणी महिलांविषयीच्या गुन्ह्यांना आठा घालण्यासाठी या गुन्ह्यातील शिक्षेमध्ये दहा वर्षांपर्यंत कारावास आणि दंडदेखील होऊ शकतो. तसेच कलम ७० (२) अन्वये अल्पवरीन १८ वर्षाखालील मुलीवर सामूहिक बलात्कार झाल्यास गुन्ह्यातील प्रत्येक व्यक्तीने तो गुन्हा केल्याचे समजले जाईल. या गुन्ह्यामध्ये जन्मठेपेची शिक्षा होती, ती आता फाशीच्या शिक्षेत रूपांतरीत करण्यात आली आहे. तसेच कलम ७६ अन्वये एखाद्या माहलेस निवेश करण्याच्या हतून हल्ला करणे, किंवा अशा कृत्याला प्रवृत्त करतो, अशाविरुद्ध किमान ३ वर्ष शिक्षा ठोठावण्यात येवू ही शिक्षा दंडासह ७ वर्षांपर्यंत वाढविण्यात येवू शकते. कलम ७७ अन्वये जर एखाद्या व्यक्तीने एखाद्या महिलेचे खासगी संभाषण ऐकले, तिचे खाजगी कृत्य पाहीले किंवा तिचे कपडे बदलताना पाहिले किंवा तिचे फोटो काढले व कोणी प्रसारित केले तर त्याला प्रथम दोषी ठरल्यावर कमीतकमी एक वर्षाच्या तुरुंगवासाची शिक्षा होईल, परंतु जी तीन वर्षांपर्यंत वाढू शकते आणि दंडही होऊ शकतो. तसेच दुसऱ्यांदा दोषी आढळल्यास किमान तीन वर्ष शिक्षा जी सात वर्षांपर्यंतच्या कालावधीसाठी वाढविण्यात येऊ शकते. यामध्ये दंडही होऊ शकतो. बालकांवरील गुन्ह्यामध्ये कलम ९५ अन्वये गुन्हा करण्यासाठी एखाद्या मुलाला कामावर ठेवणे, त्याला गुन्हा करण्यासाठी गुंतविणे ही बाब समाविष्ट करण्यात आली आहे. अशा गुन्ह्यामध्ये दंडासह किमान तीन वर्ष कारावासाची शिक्षा होईल, ती १० वर्षांपर्यंत दंडासह वाढविली जावू शकते. अशा प्रकरणात गुन्हा घडल्यास हा गुन्हा स्वतः मुलाला कामावर ठेवणाऱ्या व्यक्तीने केला आहे, असे समजण्यात येणार आहे. तसेच कलम ९९ अन्वये जो कोणी कोणत्याही वयात एखाद्या मुलाला वेश्या व्यवसायाठी किंवा कोणत्याही व्यक्तीशी बेकायदेशीर लैंगिक संबंध ठेवण्याच्या हेतूने, कोणत्याही बेकायदेशीर आणि अैतिक हेतुसाठी अशा मुलाचा ताबा घेतो, कामावर ठेवतो किंवा कोणत्याही बेकायदेशीर कारणासाठी त्याचा उपयोग करतो. अशा गुन्ह्यासाठी कारावासाची दंडासह किमान सात वर्षांपर्यंत शिक्षा असून ही शिक्षा १४ वर्षांपर्यंत वाढविण्यात येवू शकते. अशाप्रकारे नवीन कायद्यांमध्ये महिला व बालकांवरील अत्याचारांच्या गुन्ह्यामध्ये नवीन कलम, आधीच्या कलमांमधील तरतूदीमध्ये बदल करून महिलांची सुरक्षीतता भक्तम करण्यात आली आहे.

अमृत-इडो जमेन टूल रुम 'छपती सभाजीनगर' या संस्थामध्ये सामंजस्य करार

रुपये ७० हजार पर्यंतचे मोफत अभ्यासक्रम उपलब्ध; २० सप्टेंबर २०२४ पर्यंत अर्ज करावे!

नवी मुंबई / प्रतिनिधि

खुल्या प्रवर्गातील आर्थिक दृष्ट्या दुर्बल घटकतील ज्या जातीना कोणत्याही शासकीय विभाग संस्था महामंडळ याच्या योजनेचा लाभ मिळत नाही. अश्या आर्थिक दृष्ट्या दुर्बल घटकतील १८ ते ४० वर्षोगटातील पात्रताधारक युवक युवर्तीसाठी इंडो जर्मन टूल रूम (आय.जी.टी.आर.) ने महाराष्ट्र संस्थेसोबत केलेल्या सामंजस्य करानुसार अमृत संस्थेकडून इंडो जर्मन टूल रूम (छत्रपती संभाजीनगर) च्या माध्यमातून प्रशिक्षण घेणाऱ्या उमेदवारांना सहाय्य केले जाणार आहे. इच्छुक पात्रता धारक उमेदवारानी दिनांक २० सप्टेंबर २०२४ पर्यंत अमृतच्या www.mahaamrut.org.in या संकेतस्थळावर अर्ज करावे. अशी माहिती अमृत, पुणेच्या निंबंधक डॉ. प्रिया देशपांडे यांनी दिली आहे. इंडो जर्मन टूल रूम (छत्रपती संभाजीनगर) या लघु सूक्ष्म आणि मध्यम उद्योग मंत्रालयाच्या अखत्यारीत येणाऱ्या भारत सरकारच्या नावाजलेल्या प्रशिक्षण संस्थेत उद्योगासाठी आवश्यक असलेले तात्रिक प्रशिक्षण देण्यात येते. या प्रशिक्षण कार्यक्रमांतर्गत अमृत संस्थेच्या लक्षित गटातील उमेदवारांना उत्कृष्ट दर्जाचे निवासी तसेच अनिवासी प्रशिक्षण देण्यात येणार असून, या प्रशिक्षणाचा संपूर्ण खर्च येणार. राज्यातील खुल्या प्रवर्गातील आर्थिक दृष्ट्या दुर्बल घटकतील ज्या जातीना कोणत्याही शासकीय विभाग संस्था महामंडळ यांच्या योजनेचा लाभ मिळत नाही. अश्या आर्थिक दृष्ट्या दुर्बल घटकतील १८ ते ४० वर्षोगटातील पात्रताधारक युवक युवर्ती या योजनेचा लाभ घेऊ शकतात. या योजनेअंतर्गत १५ निवासी प्रशिक्षण अभ्यासक्रम तसेच ३० अनिवासी प्रशिक्षण अभ्यासक्रम हे आय.जी.टी.आर. (छत्रपती संभाजीनगर) संस्थेच्या छत्रपती संभाजीनगर, वाळूज, पुणे, नागरू, कोल्हापूर, अश्या उपकेंद्रात दिले जाईल. १० वी पास तसेच आय.टी.आय /पदविका/पदवी उत्तीर्ण किंवा अंतिम वर्षात शिकत असलेले उमेदवार या योजनेसाठी अर्ज करू शकतात. इच्छुक उमेदवारांचा महाराष्ट्र राज्यात अधिवास असणे अनिवार्य आहे. याबाबत सविस्तर माहिती www.mahaamrut.org.in या संकेत स्थळावर उपलब्ध आहे. उद्योगाभिमुख रोजगाराच्या आणि स्वयरोजगाराच्या संधी उपलब्ध करून स्वावलंबनाला चालना देणे, हे या योजनेचे उद्दिष्ट आहे. अमृतच्या लक्षित गटातील युवक युवर्तीनी या योजनेचा जास्तीतजास्त लाभ घ्यावा, असे आवाहन अमृतचे व्यवस्थापकीय संचालक विजय जोशी यांनी केले आहे.

पान १ वर्सन....

कौटुंबिक वाद भयंकर शिंगेला पेटला..

जगलातील ओहोळात फेकून दिले होते. याप्रकरणी दीर संदीप डावरे आणि नणंद सुमन करबट या दोघांना पोलिसांनी ताब्यात घेऊन अटक केली आहे. सोमवारी सकाळच्या सुमारास पालघर तालुक्यातील सावरे गावानजीक असलेल्या ओहोळामधील पाण्यातील दगडाला बांधलेल्या अवस्थेत एक महिलेचा मृतदेह आढळून आला होता. पालघर तालुक्यातील सावरे हे अतिशय दुर्गम गाव असून मुंबई अहमदाबाद राष्ट्रीय महामार्गवरील दुर्वेस या गावापासून सुमारे ११ किमी अंतरावर वसले आहे. सावरे गावातील बरडे पाडा येथील जंगलातून वाहणाऱ्या ओहोळातील पाण्यात एका महिलेचा मृतदेह असल्याची माहिती सोमवारी सकाळी १.१.३० वाजेच्या सुमारास गावचे पोलीस पाटील यांनी मनोर पोलिसांना दिल्यानंतर पोलिसांनी घटनास्थळी धाव घेतली. मृतदेह पाण्याबाहेर काढल्यानंतर तो वाणीपाडा येथील सुशिमता प्रवीण डावरे या महिलेचा असल्याचे निष्पत्र झाले. महिलेची अज्ञात व्यक्तिने हत्या करून मृतदेह ओहोळातील वाहत्या पाण्यातील दगडाला बांधून ठेवण्यात आला होता. तर महिलेची मुलगी मात्र गायब होती. मयत सुशिमता डावरे हि आपल्या दोन वर्षांच्या मुलीसोबत गावाबाहेर असलेल्या शेतघरात राहत होती, तर तिचा पती एका मच्छीमार बोटीवर बाहेरगावी कामाला असल्याची माहिती स्थानिकांनी दिली. पालघर जिल्ह्याच्या दुर्गम आदिवासी भागात घडलेल्या या हत्याकांडामुळे खळबळ माजली असून या प्रकरणाची गंभीर दखल घेत पालघरचे पोलीस अधीक्षक बाळासाहेब पाटील यांच्या मार्गदर्शनाखाली मनोर पोलीस ठाण्याचे पोलीस निरीक्षक रणवीर बयेस यांच्या नेतृत्वाखाली आरोपीचा शोध घेण्यासाठी पोलिसांची वेगवेगळी पथके बनवून तपास सुरु करण्यात आला. तपासादरम्यान पोलिसांनी मयत महिलेचा दीर संशयीत संदीप डावरे याला ताब्यात घेऊन चौकशी केली असता सुरवातीला त्याने उडवाउडवीची उत्तरे दिली, मात्र पोलिसी खाक्या दाखवताच कौटुंबिक वादातून सततच्या भांडणामुळे आपली वहिनी सुशिमता डावरे आणि पुतणीची हत्या हत्या करून दोन्ही मृतदेह चार किमी अंतरावरील जंगलातील निर्जन भागातून वाहणाऱ्या ओहोळातील पाण्यातील दगडाला बांधून पुरावा नष्ट करण्याचा प्रयत्न केल्याचे कबूल केले. यामध्ये बहीण सुमन करबट हिने देखील मदत केल्याचे आरोपीने कबुली दिली असून त्याने दाखवलेल्या जागेवरून चिमुकल्या पुतणीचा मृतदेह पोलिसांनी ताब्यात घेतला आहे.

मत्रात रमशला त्याच्या मित्रानच दगा...
देवतांनी आणि संत अमरल्याने दी कोणाऱ्या ही उज्जेव श्रव

दखणा आण सुदर असल्यान ता काणाच्या हा नजरत भरत हाता. रामकृष्ण आणि रमेश हे दोघे ही चांगले मित्र असल्याने आणि एका ठिकाणी काम करीत असल्याने दोघांना ही दारू पिण्याचे व्यसन होते. दोघे ही एकत्रच दारू प्यायला बसत होते. बन्याचवेळेला त्याची दारूची आणि जेवणाची पार्टी ही रमेशच्या घरी असायची. त्यावेळी रामकृष्ण आणि शालीनीची नजरा नजर होत होती. रामकृष्णला ती लाईन ही देत होती. त्यामुळे रामकृष्ण हा तिला भेटण्याच्या नादाने रमेशच्या घरी त्याच्या माघारी यायचा. ती ही त्याला कन्हडमध्ये भावोजी म्हणायची. तिच्या लाघवी बोलण्याने तो खुश व्हायचा कधी एकदा हिला आपल्या अंगाखाली घेऊन लोळवितो असे त्याला वाटत होते. बोलता बोलता तो तिला चोरटा स्पर्श करायचा. त्याचा तो चोरटा स्पर्श तिला ही आवडयाचा. रमेश आणि शालीनीच्या लग्नाला पाच वर्ष झाली. तरी ही त्यांना मुलबाळ झाले नव्हते. आई होण्याची शालीनीची इच्छा रमेश पुर्ण करू शकत नव्हता. हे तिला देखील माहिती होते. रात्रीच्या बेडवरच्या खेळात रमेश हा कमी पडत होता. त्यातूनच ती रमेशचा मित्र रामकृष्णला चिकटली होती. दोघे ही आता मनाने जवळ आले. तनाने जवळ येण्यासाठी दोघे ही संधी शोधत असताना एकदा रमेश बाहेर गावी गेला. नेमकी हिच संधी साधून रामकृष्ण त्याच्या घरी गेला. बोलता बोलता तो शालीनीशी लगट करीत असताना कळत नकळतपणे ती त्याच्या मिठीत शिरली. त्यावेळी त्याने तिची कमसीन जवानी कुस्करून तिच्या नवन्यापेक्षा ही भारी सुख तिला दिले. तेंव्हापासून ती त्याची दिवानीच झाली. त्या दोघांचे संबंध त्यावेळेपासून लपून छपून सुरु झाले. रामकृष्ण हा तिला काय पाहिजे काय नको ते पाहत होता. त्यातून त्या दोघांचे संबंध वाढीस लागले. हल्ली ती नवरा रमेश याला किंमत देत नव्हते. आपल्या घराकडे आपला मित्र आपल्या माघारी येत आहे. त्याचे आणि आपल्या बायकोचे तसले संबंध आहेत याची कुण कुण त्याला ही लागलेली होती. त्यामुळे रमेश हा घरी येवून पत्ती शालीनी बरोबर भांडण काढत होता. तिला मारहाण ही करीत होता. तो रोज या कारणातून मारहाण करीत असल्याने ती ही त्याच्या भांडणाला वैतागलेली होती. भांडणात ती कधी कधी रमेशच्या मर्दानगीवर बोट ठेवू लागल्याने तो तिच्यावर जास्त चिडत होता. आपल्या नवरा बायकोच्या संबंधात आपल्या जवळच्या मित्राने विष कालविल्याने रमेश हा रामकृष्णवरही चिडून होता. एकदा दोनदा रमेशने दारूच्या

पान ८ वर्षन...

वसई न्यायालयाची जमीन आठवड्यात ...

पाठपूरावा करण्याबाबत आश्वासन दिले. बार कौन्सिल आँफ म्हाराच व गोवाचे विद्यमान सदस्य मा. ॲड.संग्राम देसाई ह्यांनी वकीलांच्या आंदोलनाला भेट देऊन त्यांच्या मागण्या समजून घेतल्या व त्यांन वकीलांना आश्वासन दिले की, या मागणीबाबत मा. सार्वजनिक बांधकामंत्री महोदय पाठपूरावा करून सदर प्रश्न तडीस लावतील. त्यानंतर त्यांना मा. नामदार रविंद्र चव्हाण ह्यांना फोन लावून त्यांच्याशी बोलणे केले मा. मंत्री महोदय यांनी फोनवर एका आठवडयाच्या आत जमीन कोर्टाच्या नावे करण्याबाबत आश्वासीत केले. या सर्व बाबींचा साकल्याने विचकरून सर्व वकीलांनी सुरु केलेले आंदोलन तात्पुर्ता स्थगित करण्याची निर्णय घेतला आहे.

नैसर्गिकरित्या वाढलेल्या रानभाज्यांना..

या कार्यक्रमाचे सूत्रसंचालन संघाचे सचिव आशिष राणे यांनी केले तर शेवटी आभार नरेंद्र पाटील यांनी मानले. या कार्यक्रम यशस्वी करण्यासाठी सर्वश्री उपाध्यक्ष भरत म्हांगे, खजिनदार अरुण सिंग, शिवकुमार शुक्ला, दत्ता पाटील, नितांत राऊत, राजू सोनी यांनी विशेष मेहनत घेतली दरम्यान वसई विरार महापालिका व वसई तालुका पत्रकार संघाने आमच्या महिला बचत गटाला या रानभाज्या प्रदर्शनातून एक उत्तम व्यासपीडी उपलब्ध करून दिले आहे अजूनही शहरांतील लोकांना रानभाज्यांच माहिती नाही. त्यामुळे या प्रदर्शन व विक्री कार्यक्रमातून एक वेगळी ओळख झाली आहे. त्याचबरोबर एक उत्तम चित्र पाहायला मिळाले की शाळेतील सिलार्फी नार्थी तेचांना या अभ्यास सर्वी तेचांना नार्थी तर नार्थी नार्थी

नशेत रामकृष्णला तु जे करायला लागला आहेस ते ब्रोबर नाही माझ्या संसारात ढवळाढवळ करू नकोस माझ्या बायकोचा नाद सोडून देंदे. तिला तुझ्या नादाला लावू नकोस असे सांगितले. त्यावेळी रामकृष्णने मुद्दामच त्याच्या सांगण्याकडे दुर्लक्ष केले. कारण त्याला रमेशच्या बायकोचा नाद सोडायचा नव्हता. तिच्यासाठी तो काय वाटेल ते करायला तयार होता. ती ही त्याच्यासाठी काय वाटेल तंत्र करायला तयार होती. त्यानंतर ही रामकृष्ण हा त्याच्या माघारी तो जार होता. एकदा अचानक दुपारच्या सुमारास रमेश हा दारूच्या नशेने घरी आला. त्यावेळी त्याच्या घराचा दरवाजा बंद होता. दारात जेन्ट्सच्या पर्पल होते. त्याने पत्नी शालीनीला हाका मारायला सुरुवात केली. परंतु आतून कोणताच प्रतिसाद त्याला मिळाला नाही. म्हणून त्याने मागील बाजुच्या खिडकीतून आत पाहिले असता त्याला त्याची पर्नंदी शालीनी आणि मित्र रमेश हे दोघे ही नको त्या अवश्येत दिसले. तंत्र त्याच्या अंगावर बसून कामसुख घेत होती. आतील दृश्य बघून तंत्र चवताळला. त्याने आरडा ओरडा करायला सुरुवात केल्यावर त्याच्या दोघांनी आपआपले कपडे सावरून दरवाजा उघडला. त्यावेळी रमेश हा रामकृष्णला मारायला त्याच्या अंगावर गेल्यावर त्याला त्याच्या तावडीतून शालीनीने सोडविले. त्यावेळी रागाच्या भरात असणाऱ्यांने रमेशने त्याला बघून घेण्याची भाषा केली. जाता जाता रामकृष्णने हैरानी त्याला डिवचत मी तुझ्या बायकोला ठेवून घेतले आहे. ती माझी आपांनी तुला काय करायचे ते कर जा असे म्हणून तो तेथून निघून गेला. तंत्र गेल्यावर रमेशचा रागाचा पारा वाढला होते. त्याने पत्नी शालीनीला धु धु धुतले. परंतु त्याचा राग काही शांत झाला नाही. तो दारूच्यांनी गुत्यावर जाऊन आपल्या घशात त्याने दारू रिचवली. त्यावेळी तो कुंभकूर शांत झाला. दोघे ही सांगून ऐकत नाहीत म्हणून रमेशने दोघांना हैरानी धडा शिकविण्याचा विचार केला. बायको मित्रालाच चिकटल्याने त्याच्या ही चार चौंदांत इज्जत जात होती. त्याला बाहेर कुठे तोंड दाखविणे हैरानी मुश्किल झाले होते. रामकृष्णने आपले जीवन बरबाद केल्याचे त्याला वाटू लागले. काही केल्या तो आपल्या बायकोचा नाद सोडायला तयार नाही त्याला कायमचा धडा शिकविला पाहिजे या विचारापर्यंत तो आला. आपल्या बायकोच्या यजमानाला ठेवले नाही तर ती काय करेल तिला गप्प बसण्याशिवाय पर्याय नाही हे त्याने मनोमन ताडले. रामकृष्णला कुठे आणि कसे मारायचे याचा पुर्ण प्लॅन केला. ते दोघे ही केम्पॅण्गौडा विमानतळावर सफाई कामगार असल्याने त्या विमानतळाची सुर्पुण माहिती रमेशला होती. विमानतळावर साधी पिन हैरानी न्यायला परवानगी नाही मग आपण रामकृष्णला मारण्यासाठी आपलं तंत्र हत्यार कसे काय नेऊ शकतो याचा तो विचार करीत असताना त्याच्या एक शक्कल लढविली. विमानतळावरील कर्मचाऱ्यांना आत ने आणि करण्यासाठी बसची सेवा असते. त्या बसमध्ये बसून गेले तर नेलेसंग सामान ही स्कॅन होत नाही हे त्याला माहित होते. घटनेच्या दिवर्शी म्हणजे रामकृष्ण याची डयुटी दुपारनंतर आहे हे त्याला माहित होतेतो आता कुठे असेल याची ही त्याला कल्पना होती. कर्मचाऱ्यांना आत नेण्यासाठी ज्यावेळी बस आली. त्यावेळी तो त्या बसमध्ये बसला. आपल्या बैंगेत त्याने एक धारादर कुन्हाड लपून ठेवली. तंत्र कुन्हाड त्याने बसमधून उतरून एके ठिकाणी कोणाला काही दिसणारी नाही अशा पद्धतीने लपवून ठेवली. तो विमानतळावरील कर्मचाऱ्यांना असल्याने त्याच्या अंगावर कर्मचाऱ्याचा ड्रेस आणि ओळखप्रत होतेतो त्यामुळे तेथे वावरताना त्याला कुणी विचारले नाही. ज्यावेळी आपलं डयुटी संपूर्ण रामकृष्ण हा टर्मिनल १ मधील अराब्हलसमध्ये आला. त्यावेळी तेथेच शौचालयाजवळ लपून बसलेल्या रमेशने त्याच्या डोक्यावर आणि खांद्यावर कुन्हाडीने जबर वार केले. त्यासरशी रामकृष्ण हा रक्ताच्या थारोव्यात खाली पडला. एवढयावरच त्यावेळी रमेश गप्प बसला नाही. त्याने आणखी दोन तीन वेळा त्याच्या अंगावर कुन्हाडीने वार केले. रक्ताचे शिंतोडे रमेशच्या शर्टावर उडाले. रामकृष्ण याचा जागीच मृत्यू झाला. या घटनेने संपूर्ण केम्पॅण्गौडा विमानतळावरील समजाताच ते ही तातडीने घटनास्थळी दाखल झाले. तो पर्याय विमानतळावरील सिक्युरिटी गार्डनी ही रमेशला घेरले. त्यामुळे रमेशला पळून जाण्याची संधीच मिळाली नाही. पोलीसांनी घटनास्थळाचा पंचनामा करून मृतदेह शवविच्छेदनासाठी विमानतळावरील सरकारी रुणालयात पाठवून दिला. त्यानंतर विमानतळ पोलीसांनी रमेशला ताब्यात घेतले. त्याला पोलीस स्टेशनला आणून त्याच्याकडे या घटनेची चौकशी केली असता त्याने पोलीसांनी सांगितले की, मयत रामकृष्ण आणि माझ्या बायकोचे संबंध होते ते दोघे ही मला रंगेहत सापडले होते. तरी ही मी त्या दोघांना एकमेकांच नाद सोडायला सांगितले परंतु रामकृष्ण हा काही माझ्या बायकोचे नाद सोडायला तयार नव्हता. म्हणून मी रागाच्या भरात त्याच्या कुन्हाडीने घाव घालून खून केला. त्याने आपला गुन्हा कबुल केल्यानंतर या घटनेची फिराद मयत रामकृष्ण याच्या पत्नीकडून घेतली. तिंचे दिलेल्या फिरादीवरून पोलीसांनी रामकृष्ण (४२) याच्या खुन प्रकरणार्थ रमेश (३०) याच्या विरोधात आयीपीसी कलम १०३(१) प्रमाणे गुन्हाचे

ही घेतली, असे बोरशेत येथील उमेद अभियान, जागृत्या
ग्रामसंघाच्या प्रियाराई आंबेकर यांनी सांगितले. तर
हायस्कूलच्या आवारात भरलेले रानभाज्या प्रदर्शन हे पुढी
असलेल्या रानभाज्यांची वास्तव ओळख विद्यार्थ्यांना झाली. म्हणून
व वसई तालुका पत्रकार संघाने असे उपक्रम विविध शाळेत
जेणेकरून शहरातील शेती कमी झाल्यानं भाज्या कश्या असतात
भाज्यांची माहिती विद्यार्थ्यांना मिळू शकेल, असे कृष्णा मोरे
देशमुख हायस्कूलचे अधीक्षक माणिकराव दुतोंडे सर यांनी सांगितले.

डॉ. शितल कोरडकर राज्यस्तरीय.

नवनवीन पद्धतीने शिकविण्याकडे त्यांचा कल असता
महिन्यात महाविद्यालयात नाविन्यपूर्ण उपक्रम विद्यार्थ्यांसाठी
नेतृत्वात राबविण्यात येतात. विद्यार्थ्यांना सामाजिक कार्याची व्यापक
याकरिता विविध सामाजिक संस्थांशी संलग्नित राहून सामाजिक
आयोजन करण्यामध्ये महाविद्यालय नेहमीच अग्रेसर असते.
अनेक संस्थांमध्ये त्यांना पाहुणे व्याख्याते, परीक्षक, मार्गदर्शक,
आर्मित्रित केले आहे. त्यांच्या या सर्व कार्याची दखल घेऊन त्या
सिसेसुष्टीतील ज्येष्ठ अभिनेत्री नयना आपटे यांच्या हस्ते सदर
सन्मानित करण्यात आले. शाल, श्रीफळ, पुष्पगुच्छ सन्मानित
प्रमाणपत्र असे पुरस्काराचे स्वरूप होते. या आनंददायी प्रसंगी संघ
हितचिंतकांनी, वरिष्ठांनी त्यांच्यावर अभिनंदनाचा वर्षाव केला.
डॉक्टर शितल कोरडकर यांनी सर्वप्रथम कार्यरत असलेल्या संघ
संस्थेने राज्यस्तरीय पुरस्काराने सन्मानित केले. त्या
पदाधिकाऱ्यांचे, आजपर्यंतच्या प्रवासात मार्गदर्शन आणि सहकारी
पर्व वाचिंचे अपांग पानले आदेत.

रवानगी कन्यापा जेलमध्ये केली. या दरम्यान पोलीसांनी रमेशकडून गुन्ह्यात वापरलेली कुऱ्हाड आणि रक्ताने माखलेला शर्ट जप्त केला. या घटनेचा पुढील तपास विमानतळ पोलीस करीत आहेत.

सुझ्या पैशांवर्सन दारुड्यांशी वाद..

असल्याने त्यांना मराठी ही कळत होते. ते आपल्या भाषेबोबर मराठी ही सराईतपणे बोलत होते. त्याची पत्नी ही एका इंग्रजी मिडियम शाळेत शिक्षिका होती. गेल्या अनेक वर्षापासून ते आपल्या पत्नी मुलासह हुपरी येथे भाड्याने राहत होते. अलिकडच्या पाच सहा महिन्यात त्याची पत्नी आपल्या दोन्ही मुलांना घेऊन केरळ येथील आपल्या मुळ गावी गेली होती. त्यामुळे गिरीश हे खोली ऐवजी दुकानातच राहयला होते. रात्री अपरात्री केंव्हाण ही पंक्चर काढायला गाडया आल्या की, ते पंक्चर काढत होते. हळ्ळीची तरुणाई आणि अल्पवयीन मुले गुन्हेगारीकडे कळत नकळतपणे वळत आहेत ही खेदाची गोष्ट आहे. त्यांना सहज जरी कुणी बाजुला सर म्हटले की, त्यांना राग येत असतो. त्यावेळी ते रागाच्या भरात काय करतील याचा नेम नाही. गुरुवार दि. २९ ऑगस्ट रोजी नेहमीप्रमाणे गिरीश हे हॉटेलमध्ये जेवण करून आपल्या दुकानात झोपायला आले. ते झोपण्याची तयार करीत असताना अचानक त्याच्या दुकानासमोर एका दुचाकीवरून एक २० ते २२ वर्षीय तरुण आणि त्याच्या मागे एक सतरा वर्षीचा मुलगा आला. त्याच्या दुचाकीत हवा कमी असल्याने त्याची दुचाकी गाडी चळत होती. म्हणून ते दोघे ही पिल्हाई याच्या दुकानात गाडीतील चाकात हवा भरण्यासाठी म्हणून आले. ते दोघे ही फुल दारूच्या नशेत होते. त्यांनी पिल्हाई यांना चाकात हवा भरण्यास सांगितले. पिल्हाई यांनी कोणते ही आढेवेढे न घेता हवा भरण्याची पाईप आणि चेक करण्याचे मिटर घेऊन त्याच्या दुचाकीतील चाकात हवा भरली. हवा भरल्यानंतर पिल्हाई यांनी हवा भरण्याचे पाच रूपये मागितले. त्या दोघांच्याकडे ही पाच रूपये सुट्टे नव्हते. त्यांनी पिल्हाई यांना उदया सकाळी पैसे देतो असे म्हटले. त्यावर पिल्हाई यांनी मी सुट्टे देतो पैसे दया असे म्हटले. पिल्हाई यांना त्याच्याकडे फार फार तर पत्रास रूपये किंवा शंभर रूपये असतील असे वाटले म्हणून ते त्या दोघांना सुट्टे करून देतो असे सांगितले. त्यावर त्या तरुणाने पिल्हाई यांना ५०० रूपयांची नोट काढून दिली. पाच रूपयासाठी कुणी पाचशे रूपये सुट्टे देतील का? असे ते त्या दोघांना म्हटले. ते दोघे ही आमच्याकडे पाचशे रूपये आहेत. आमच्याकडे पाच रूपये सुट्टे नाहीत असे म्हणून तेथून आपली गाडी घेऊन जावू लागले. यावर पिल्हाई त्या दोघावर चिडले. त्याची गाडी आडवून धरली. पिल्हाई यांनी ही जेवणाअगोदर थोडी दारू आपल्या घशात रिचवली होती. त्याची नशा त्यांना ही होती. त्या नशेत त्यांनी त्या दोघांना ही सुट्टे पैसे नाहीत तर मग हवा भरण्यास का सांगितले म्हणून वाद घालू लागले. तसे ते दोघे ही दारूच्या नशेत असल्याने त्यांनी ही मामा उदया सकाळी पैसे देतो असे म्हणत होते. बघता बघता त्या तिघांत वाद वादू लागला. ते दोघे ही गिरीश यांना उलटे बोलू लागल्यावर गिरीश यांना मला आताच पाच रूपये पाहिजेत. तुम्ही येथे गाडी लावा आणि सुटे करून मला पाच रूपये आणुन् दया असे सांगितले. पाच रूपयासाठी हा दुकानदार आपली गाडी येथे ठेवायला सांगितो म्हणून याचा राग त्या दोघांना आला. तो तरुण आणि अल्पवयीन मुलगा हे दोघे ही गिरीश याच्या अंगावर जात त्यांना मारहाण करू लागले. म्हणून गिरीश याने त्या तरुणाच्या कानाखाली लावली. याचा राग त्याला आला. तो त्याच्या अंगावर जात होता. त्यावेळी गिरीश यांनी त्याच्यावर आपल्याकडील टॉमीने वार करण्याचा प्रयत्न केला. त्याचा वार चुकवित त्या तरुणाने त्याच टॉमीने गिरीश याच्या डोक्यात जोरात प्रहार केला. त्यासप्शी गिरीश याचे डोके फुटले. त्यातून मोठया प्रमाणात रक्तस्राव होऊ लागला. त्याचवेळी त्या तरुणासोबत असणाच्या अल्पवयीन मुलाने आपल्याकडील चाकूने गिरीश याच्या पोटात सपासप असे वार केले. त्या वारात गिरीश हे रक्ताच्या थारोळ्यात पडले. त्यांचा आपल्या हातून खून झाला आहे हे लक्षात त्या दोघांच्या आल्यावर त्यांनी गिरीश याना त्यांच्या दुकानात ढकलून शटर बाहेरून लावून तेथून रात्रीच्या अंधारात निघून गेले. त्याचवेळी या घटनेनंतर केरळहून त्याच्या पत्नीने गिरीश याच्या मोबाईलवर संपर्क साधण्याचा प्रयत्न केला. परंतु गिरीश याच्या मोबाईल फोनची रिंग वाजत होती पण ते फोन काही उचलत नव्हते. त्यावेळी त्याच्या पत्नीने बराच वेळ त्याच्या मोबाईलवर संपर्क करण्याचा प्रयत्न केला. शेवटी तिने कंटाळून गिरीश याचा मित्र दशरथ वसंत चव्हाण याच्या मोबाईलवर संपर्क करून गिरीश हे मोबाईल उचलत नाहीत ते कुठे गेले आहेत का बघा? किंवा ते दुकानात आहेत का बघा? असे चव्हाण यांना सांगितल्यावर काही वेळात चव्हाण यांनी गिरीश याचे पेट्रोल पंपाजवळील पंक्चर काढण्याचे दुकान गाठले. त्याच्या दुकानाचे शटर बंद होते. परंतु त्या शटरला बाहेरून कुलूप नव्हते. दुकानाच्या आतील आणि बाहेरील लाईट चालू होती. चव्हाण यांनी गिरीश यांना हाका मारल्या परंतु आतून काहीच रिप्लाय आला नसल्याने गिरीश हा दारूच्या नशेत झोपला आहे काय अशी शंका चव्हाण यांना आली. त्यांनी शटर उघडून आत पाहिले असता गिरीश हे रक्ताच्या थारोळ्यात

नैतिक मूल्ये आणि सामाजिक जबाबदार्या शिकवणे -भारत सातपुते

४८

पालिका
राबवारे
आऱ्हिंग
पाटील
तले.

प्रत्येक
त्यांच्या
वा व्हावी
उपक्रम
जाजपर्यंत
म्हणून
मराठी
स्काराने
ह आणि
जाण्यांनी,
प्र प्रसंगी
चे, ज्या
संस्थेच्या
केलेत्या

शिक्षकांच्या महत्वाबद्दल सखोल
विचार मांडले. त्यांनी सांगितले की,
शिक्षक हे समाजाचे शिल्पकार असतात.
त्यांनी विद्यार्थ्यांना फक्त ज्ञानच नाही तर
नैतिक मूल्ये आणि सामाजिक जबाबदाळ्या
शिकवणे आवश्यक असल्याचे ठाम पणे
मांडले. शिक्षकांनी विद्यार्थ्यांना जीवनातील
आव्हानांना सामोरे जाण्याची तयारी
करायला हवी. त्यांनी शिक्षणाच्या
बदलात्या परिभाषेवरही चर्चा केली आणि
शिक्षण प्रणालीतील सुधारणा आणि नवीन
तंत्रज्ञानाच्या वापरावर भर दिला.
शिक्षकांच्या कर्तव्यनिष्ठेचे आणि
विद्यार्थ्यांच्या जीवनातील त्यांच्या
अपरिहार्य भूमिकेचे महत्व अधोरेखित
केले. विद्यार्थ्यांना व्यसनापासून दूर
राहण्याचा सल्ला दिला. त्यांनी सांगितले
की, व्यसन कोणत्याही प्रकाराचे असो, ते
विद्यार्थ्यांचे शारीरिक, मानसिक, आणि
शैक्षणिक जीवन नष्ट करू शकते, असे श्री
तेतारेश यशांग मंजुलित लात्यं कॉलेज

महाविद्यालयांत शिक्षक नेहुक, कवी भारत सातपुते या कार्यक्रमाला प्रमुख आराष्ट्रातील अग्रगण्य लेखुक, शिक्षक, शिक्षण क्षेत्रातील व्यक्तिमत्त भारत सातपुते, वर नंदकिशोर बाबगे, प्राचार्य लोणीकर, ज्ञानसागर मुख्याध्यापक कलिदास गोरे वर उपस्थित होते. या स्ताविक पर भाषण संस्थेचे कर्शार बाबगे यांनी केले. या द्यार्थाना शिक्षणाचे महत्व बूप आवश्यक आहे. शिक्षण माढवण्याचे साधन नाही, तर व विकास, समाजातील ए भविष्यातील संर्धीसाठी महत्वाचे आहे. शिक्षणमुळे तंत्र विचार करण्याची क्षमता मस्यांचे योग्य उपाय शोधता जीवनात पुढे जाण्याचे मार्ग अमे पोलाने गार्फार्डन केले शिक्षक दिनानिमित्त प्राचार्य डॉ नितीन लोणीकर, प्रा. दिपक जोशी, प्रा. योगेश हंगुळे यांनीही आपले विचार व्यक्त केले. महाविद्यालयांत विद्यार्थ्यांनी शिक्षकांसाठी बेगवेगळ्या खेळाचे आयोजन केले आणि प्राद्यापकांनी त्याला भरभरून प्रतिसाद दिला. तसेच लातूर कॉलेज ऑफ फार्मसी हासेगाव महाविद्यालयासह ज्ञानसागर विद्यालय हासेगांव, लातूर कॉलेज ऑफ डी फार्मसी लातूर, राजीव गांधी पॉलिटेक्निक कॉलेज हासेगाव, लातूर कॉलेज ऑफ फिजिओथेरेपी हासेगाव, लातूर कॉलेज ऑफ आय टी आय हासेगाव, गुरुनाथ अप्पा बाबगे इंटरनेशनल इंग्लिश स्कूल हासेगाव, लातूर कॉलेज ऑफ सायन्स लातूर, प्राचार्य आणि सर्व शिक्षक व शिक्षकेतर कर्मचाऱ्यांच्या उपस्थितीने कार्यक्रमाचे महत्व अधोरेखित केले. या कार्यक्रमाचे सूत्रसंचालन आणि आभारप्रदर्शन सुमित टरके आणि दीपाली बिराजदार या चतुर्थ वर्षातील विद्यार्थ्यांनी केले

